

TÁGAS TÉR

Alapige: Zsoltárok 118,5

Olvasmány: Zsoltárok 118

A napokban szóba került, hogy milyen rég nem vettük már magunkra az ünneplő ruhát. És ma már jó néhányan felölthetjük, s érezzük: súlya van. Más az, amikor hétről hétre tesszük ezt. És más most, hogy hosszabb ideig nem tehattük – és még vannak, akik most is kérnek, imádkozzunk értük, mert a szigorúbb keretek még továbbra is fenn állnak. Amikor hétről hétre részesei vagyunk, úgy nem tűnik fel, de most igen, a közös éneknek, imádságnak van súlya.

Olyan sokszor emlegetjük a szabadulást, de amikor saját bőrén tapasztalja meg az Isten népe, akkor annak van súlya. Ezt a zsoltárt néhány héttel ezelőtt már olvastuk, de a nagyhét idején máshogy szólt, mint ma, amikor igazán tudunk azonosulni azzal, aki bajban volt, segítséget kért és az Úr kiemelte bajából, tágas térre vitte őt, és most a templomban dicsérheti újra, vallást téve Szabadítójáról.

Talán csak az lenne szemléletesebb, ha szabadtéri istentiszteletet tartanánk, a szabad ég alatt gyülnénk össze. Ízlelgessük ezt a kifejezést: szabad. Korlátok nélküli, végtelen. Amit sok esetben a templomok mérete is üzen. Tágas tér, a mennyei végtelenre nyitott valóság. Ez az, amit Isten felkínál. És őt többet az az önkéntes karanténból való kilépésnél. Többet ad a templom épületénél, többet ad a kertednél, ahová azért ebben az időben te is menekültél a bezártság elől. Még a szabad égnél is többet ad, amikor bűneinkből megszabadít és szabad utat kínál az ő végtelen mennyei jelenlétébe Jézus Krisztus által.

De lépünk csak tovább egy fontos részletre: a tágas tér nem kívül, nem a külsőségekben keresendő! Belső, lelki vonatkozása van. S bár most annak örülünk, hogy végre itt lehetünk, ünneplőbe öltözhettünk – látszólag külsőségek ezek – mégis a belsők, a lelkünk szüksége szólalt meg ezekben: a kapcsolat a másikkal és Istennel, ami teremtésünk óta létünk feltétele. S visszafelé is igaz ez: ha a szabadulást, a megoldást a külsőségekben keresed, akkor – hiába a külső szabadság, a szorult helyzet attól még veled marad. Akkor is, ha kimégy az udvarra, elmégy vásárolni, vagy éppen meghallgatsz egy istentiszteletet.

Az igazi szabadítás a Jézussal való találkozás, a vele való személyes beszélgetés. És igen, ennek helye lehet a templom csendje, vagy éppen szobád magánya: ahol és amikor megszólít, amikor csodát tesz és megmutatja életedben hatalmát, amikor leveszi a lelkedről a terhet, vagy éppen szívedhez szól, megváltoztat. Ez az a tágas tér, ez az igazi belső szabadság, amely örömet és hálát fakaszt bennünk. Áldott legyen ért az Úr ma is! Ámen.

HIRDETÉSEK

1. A két hónapos kényszerszünet után, a szükséges óvintézkedések megtartásával folytatódhatnak istentiszteleteink. A templomban és annak környezetében is igyekezzünk betartani a 1,5 méteres védőtávolságot. Az ülésrendre és a templomból való kivonulásra is így figyeljünk. Aki teheti, használjon saját énekeskönyvet, Bibliát.

A héten lesz az Úr mennybemenetelének napja: idén kivételesen vasárnap 10 órakor kezdődő istentiszteletünkön ünnepeljük ezt az ünnepet.

Figyelve egymásra és az otthonmaradókra, kérjük a gyülekezet tagjait, hogy az Útravalót juttassák el azokhoz, akik nem tudnak eljönni a gyülekezet közösségébe.

2. Kérem a presbitérium jelenlévő tagjait, hogy egy néhány perces egyeztetésre maradjunk együtt az istentisztelet után.

3. Házasulandókat hirdetek: Szabó Sándor és Ercse Imola testvéreink kötik össze életüket Isten színe előtt 2020. május 18-án, hétfőn délelőtt. Isten áldását kívánjuk házasságukra!

4. Pénteken délelőtt 10 órakor megszólalnak Kárpát-medence szerte a református templomok harangjai a Református Egység Napja alkalmából. Gyülekezetünkben is csatlakozunk ehhez az emlékezéshez: külön is gondolva Marosdécsére, testvérgyülekezetünk közösségére.

5. Az iratterjesztésben megtalálható a Vetés és Aratás, Csendes Percek, Reformátusok Lapja és a Presbiter újság legújabb száma is más lelki olvasmányok mellett.

Az Úr Jézus legyen életünknek és gyülekezetünknek őriző pásztora!